

Merényi Lea Anyjával És Testvéreivel

Ez anyám és a három gyerek. Balról jobbra: anyám, Zsuzsa húgom, én, az öcsém, István és a kisasszony, aki sétáltatott minket.

Fräuleinre nem volt pénzünk, de volt egy kisasszony, aki minden délelőtt vitt sétálni bennünket. A hannoveri élet meglehetősen felhőtlen dolog volt, mert ott voltam gyerek, ott voltak a barátaim, ott jártam iskolába. Anyám minden vasárnap délelőtt fölpackolta a családot tejeskávés kannával felszerelve, termoszsal meg kuglóffal, és van Hannovernek egy nagyon szép része, egy kis erdő, kicsit olyan, mint a Városliget, és volt egy kertvendéglő, ő fölpackolta a kuglófot, a vendéglőben rendeltük azt a jó kis lötytös német kávét. Nem tudtak azok kávét főzni, de mindegy, kuglófhoz jó volt. S akkor délig játszottunk, és délben aztán hazamentünk. A hannoveri életnek az volt a pozitív jellege, hogy nagyszüleim révén nem volt anyagi gondunk. Rendkívül sok ruhát örököltem nagyanyámtól, ő nagyon szeretett öltözködni, pénz volt rá, ha megunt egy ruhát, én kaptam meg.

Nem gimnáziumba jártam, hanem volt ott Hannoverben egy létesítmény, amit úgy hívtak, hogy "Höhere Töughterschule" [felsőbb leányiskola], ami azonban nem adott érettségit. Nem nyolc éves, hanem hét éves volt. Csak lányok jártak. Mindenfélét tanultunk. Többek közt olyanokat tanítottak meg az úrilányoknak, hogy varrni -- mert hogy ezt egy asszonynak tudni kell, ugye. Hogy főzni nem tanítottak meg?! Az kimaradt, azt anyám mellett kellett megtanulnom. Mert ott kellett állnom a tűzhely mellett, és nézni, hogyan keveri a rántást. Hát attól aztán megtanultam nagyon!

Hannoverben voltak iskolatársnőim, barátnőim, ünnepeltük a születésnapokat, egy teljesen normális polgári életet éltünk, akkor még senki nem éreztette velünk, hogy hoppá, itt baj van. Anyám nem engedte, hogy újságot olvassunk. Utólag azt gondolom, hogy nyilván azért, mert azokban már voltak zsidózások. De én ezt csak tippelem. "Nektek nem való a politika" -- mondta anyám. A politika egyáltalán nem volt téma nálunk. Tehát mi nem tudtuk, hogy a fejünk fölött mi készül.